

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Ek/202/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120221090
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Holecová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6120221090.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzsko, zapísaná v obchodnom registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúci na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, Karadžičova 2, 811 09 Bratislava-Ružinov, IČO: 47258713, právne zast. Advokátska kancelária Nagyová Tenkač, s. r. o., Ružinovská 42, 821 01 Bratislava-Ružinov, IČO: 36862169, proti povinnej: A. A., nar.: XX.X.XXXX, trvalý pobyt D. D. XXXX/X, XXX XX A.; vedenej súdnym exekútorom: JUDr. Ing. Karol Mihal, Exekútorský úrad so sídlom Moyzesova 34, 04001 Košice, IČO: 35513748, o vymoženie istiny 1647,82 EUR s príslušenstvom, o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Ek/202/2020 zo dňa 22. mája 2020, takto

rozhodol:

I. Sťažnosť povinnej zamietá.

II. Oprávnenému voči povinnej priznáva nárok na náhradu trov exekučného konania vo výške 111,14 EUR, ktoré budú v prospech oprávneného vymáhané na podklade dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Ek/202/2020 zo dňa 22. mája 2020 vydaným vyšším súdnym úradníkom súd návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol. Vychádzal zo zistení, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 28.01.2020 domáhal od povinnej vymoženiu istiny 1647,82 EUR s príslušenstvom a to na základe exekučného titulu - Uznesenia Okresného súdu Michalovce zo dňa 06.05.2019 sp. zn. 5Csp/160/2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť 28.05.2019 (ďalej tiež ako „exekučný titul“). Súd po preskúmaní návrhu na vykonanie exekúcie vydal dňa 19.02.2020 poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi JUDr. Ing. Karolovi Mihalovi, so sídlom Moyzesova 34, 04001 Košice, IČO: 35513748 (ďalej len „súdny exekútor“). Poverený súdny exekútor dňa 09.03.2020 doručil povinnej Upovedomenie súdneho exekútora o začatí exekúcie č. 114EX 105/20-12 zo dňa 03.03.2020 (ďalej len „Upovedomenie o začatí exekúcie“). Povinná následne u súdneho exekútora podala návrh na zastavenie exekúcie, ktorý súdny exekútor spolu s vyjadrením oprávneného zo dňa 23.03.2020 (ďalej ako „vyjadrenie oprávneného“) podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku dňa 28.03.2020 predložil súdu na rozhodnutie

2. Povinná podaný návrh na zastavenie exekúcie odôvodnila poukázaním na chybu v písaní uvedenú v Upovedomení o začatí exekúcie zo dňa 03.03.2020, kde oproti exekučnému titulu ako oprávnený bola označená len organizačná zložka podniku zahraničnej osoby bez právnej subjektivity. Takéto upovedomenie je podľa názoru povinnej ničotný akt - paakt a spôsobuje závažný nedostatok exekučného titulu. Ďalej povinná namietala, že rozhodnutie Okresného súdu Michalovce sp. zn. 5Csp/160/2017 zo dňa 09.07.2018 zaviazalo žalovaného (v exekúcii oprávneného) uhradiť sumu

1876,58 eur žalovanej (v exekúcii povinnej), a nie naopak. Z uvedeného dôvodu povinná žiadala vedenú exekúciu zastaviť.

3. Oprávnený v podanom vyjadrení s návrhom povinnej na zastavenie exekúcie nesúhlasil. Tvrdenie povinnej, že rozhodnutie Okresného súdu Michalovce sp. zn. 5Csp/160/2017 zo dňa 09.07.2018 označuje za subjekt povinnosti oprávneného, a nie povinnú, označil za zavádzajúce, nakoľko ide o rozhodnutie, ktoré bolo zmenené rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 11Co/335/2018 zo dňa 27.02.2019. Zároveň vo svojom vyjadrení požiadal súdneho exekútora o vydanie oprávneného upovedomenia o začatí exekúcie, v ktorom súdny exekútor opraví chybu v písaní v časti označenia oprávneného.

4. Po oboznámení sa s návrhom povinnej na zastavenie exekúcie súd dospel k záveru, že mu nie je možné vyhovieť. Predloženým exekučným titulom bola povinnej uložená povinnosť zaplatiť oprávnenému sumu istiny vo výške 1647,82 eur s príslušenstvom. Ani namietaná chyba v písaní v časti označenia oprávneného v dokumente Upovedomenie o začatí exekúcie sp. zn. 114 EX 105/20 zo dňa 03.03.2020 nie je podľa záverov súdu zákonným dôvodom pre zastavenie exekúcie. Podľa súdu preto povinná v návrhu na zastavenie exekúcie nepreukázala žiadne skutočnosti, ktoré by viedli k zastaveniu exekúcie v zmysle § 61 k ods. 1 Exekučného poriadku, a teda zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu, ani skutočnosti brániace vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu.

5. Proti tomuto rozhodnutiu podala povinná dňa 11. 06. 2020 sťažnosť, v ktorej sa domáhala zrušenia napadnutého uznesenia v celom rozsahu. Podanie sťažnosti odôvodnila tým, že v Upovedomení o začatí exekúcie zo dňa 03. 03. 2020 sú chyby oproti exekučnému titulu. Chybné upovedomenie sa stalo ničotným - paaktom, ktorý spôsobuje závažný nedostatok exekučného titulu. V tomto prípade nejde len o chybu v písaní, ako sa to snaží obhájiť oprávnený a súdny exekútor. Opravné upovedomenie na viac nebolo povinnej doručené, čo oprávnený doposiaľ nevyvrátil. Povinná preto zotrvala na svojich tvrdeniach, že sú tu tzv. iné skutočnosti podľa § 61k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

6. Oprávnený vo vyjadrení k sťažnosti povinnej zo dňa 22.06.2020 uviedol, že sťažnosť povinnej nie je dôvodná a obsahuje zmätočné argumenty a informácie. Oprava upovedomenia o začatí exekúcie bola vykonaná v súlade s platnými právnymi predpismi, konkrétne s ust. § 200 Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov, ďalej len „EP“), ako aj podľa ust. § 224 Civilného sporového poriadku (zákon č. 160/2015 Z.z. v znení neskorších predpisov, ďalej len „CSP“); teda bola vykonaná zákonným spôsobom a postupom. Skutočnosť, že opravené upovedomenie o začatí exekúcie bolo povinnej doručené, vyplýva zo súdneho, resp. exekučného spisu - túto skutočnosť oprávnený nemá dôvod potvrdzovať ani vyvracať. Vyslovil presvedčenie, že v danom prípade neexistuje dôvod na zastavenie exekúcie, nakoľko sa v exekučnom konaní riadne domáha len toho, čo mu priznáva právoplatný a vykonateľný exekučný titul, ako to správne konštatoval aj súd v preskúmanom uznesení. Oprávnený preto žiadal sťažnosť povinnej zamietnuť a uplatnil si voči nej nárok na náhradu trov konania v podobe trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby (za vyjadrenie k návrhu povinnej na zastavenie exekúcie a za vyjadrenie ku sťažnosti) v celkovej výške 111,14 EUR vrátane DPH. Oprávnený ďalej odkázal aj na svoje vyjadrenie k návrhu povinnej na zastavenie exekúcie

7. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

8. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

9. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

10. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

11. V zmysle § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí.

12. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak
a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
b) exekučný titul bol zrušený,
c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

13. Súd (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas (§ 242 CSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1, ods. 2 CSP), po skonštatovaní, že nedostatok zákonom predpísaných náležitostí sťažnosti nebránia jej prejednaniu (§ 127 CSP, § 243 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že sťažnosť povinnej nie je dôvodná. Súd sa plne stotožnil s odôvodnením napadnutého uznesenia a v podrobnostiach naň preto odkazuje. Z obsahu súdneho spisu mal sťažnostný súd potvrdený skutkový stav tak, ako ho zistil aj súd v napadnutom uznesení a z takto zisteného skutkového stavu vyvodil i správny právny záver. Odôvodnenie napadnutého uznesenia poskytuje dostatočný podklad pre prijatie takéhoto rozhodnutia, pričom poskytuje primeranú odpoveď aj na povinnou uplatnené dôvody sťažnosti.

14. Z Uznesenia Okresného súdu Michalovce zo dňa 06.05.2019 sp. zn. 5Csp/160/2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť 28.05.2019 a ktoré bolo oprávneným predložené exekučnému súdu ako podklad pre vedenie exekúcie, súd považoval za zistené, že ním Okresný súd Michalovce v spore žalobkyne: Monika Halecká, nar. 13.08.1968, bytom Karola Kuzmányho 1893/3, Michalovce (vystupujúcej v exekučnom konaní v procesnej pozícii povinnej) proti žalovanému: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom: Karadžičova 2, 811 09 Bratislava I, IČO: 47 258 713, (vystupujúcemu v exekučnom konaní v procesnej pozícii oprávneného), zastúpený: Advokátska kancelária Nagyová Tenkač, s.r.o., so sídlom: Ružinovská 42, Bratislava, IČO: 36 862 169, o vydanie bezdôvodného obohatenia o zaplatenie 2844,88 EUR s príslušenstvom, o výške trov rozhodol tak, že uložil žalobkyni (t.j. povinnej, pozn. sudcu) povinnosť zaplatiť žalovanému (t.j. oprávnenému, pozn. sudcu) trovy konania v sume 1647,82 EUR na účet zástupcu žalovaného, do 15 dní odo dňa doručenia rozhodnutia.

15. Z obsahu exekučného spisu ďalej súd zistil, že podľa oznámenia Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, sekcie verejnej správy, zo dňa 11. 02. 2020, priezvisko povinnej Moniky Haleckej sa zmenilo na „Ďuďová“.

16. Súd na podklade vyššie uvedeného exekučného titulu, v súlade s návrhom oprávneného na vykonanie exekúcie a vykonanej lustrácii k osobe povinnej poverením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 12Ek/202/2020 zo dňa 19.02.2020 poveril vymožením 1647,82 EUR istiny a trov exekúcie v sume 16,50 EUR súdneho exekútora JUDr. Ing. Karola Mihala, a to v prospech oprávneného označeného ako BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 75009 Paríž, Francúzsko, zapísaná v parížskom Registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom: BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom: Karadžičova 2, 811 09 Bratislava I, IČO: 47 258 713 a v neprospech povinnej označenej ako Monika Ďuďová, Karola Kuzmányho 1893/3 07101 Michalovce, dátum narodenia/identifikačné číslo: 13.08.1968.

17. Z Upovedomenia o začatí exekúcie 114EX 105/20-12 Zk zo dňa 03.03.2020 vyplýva, že súdny exekútor ako oprávneného v tejto exekúcii označil BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, Karadžičova 2, 811 09 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 47258713.

18. Z Upovedomenia o začatí exekúcie - oprava zrejmej nesprávnosti 114EX 105/20-17 Zk vydaného súdnym exekútorom dňa 25.03.2020 súd považoval za zistené, že ním súdny exekútor opravil Upovedomenie o začatí exekúcie EX 105/20-12 Zk zo dňa 03.03.2020, doručené oprávnenému dňa 09.03.2020 a povinnému dňa 09.03.2020, a to v časti označenia oprávneného tak, že zmenil pôvodné označenie oprávneného „BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, Karadžičova 2, 811 09 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 47258713, tak, že správne znie: „BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, 750 09 Paríž, Francúzsko, zapísaná v obchodnom registri obchodu a spoločností pod č. 542 097 902, konajúca na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, 811 09 Bratislava, IČO: 47 258 713“.

19. Súdny exekútor na žiadosť súdu predložil aj doručku k Upovedomeniu o začatí exekúcie - oprava zrejmej nesprávnosti 114EX 105/20-17 Zk zo dňa 25.03.2020, z ktorej vyplýva, že tento dokument bol povinnej doručený dňa 30. 03. 2020.

20. Súd pri posudzovaní tohto prípadu vychádzal zo samotného účelu vykonávacieho konania, ktorého je zaistiť ochranu práva toho, komu takéto právo bolo priznané vykonateľným exekučným titulom. Ak je súčasťou rozhodnutia orgánu verejnej moci uloženie povinnosti, náš právny poriadok predpokladá, že jej adresát si ju voči osobe oprávnenej splní dobrovoľne, v lehote a spôsobom ustanoveným v tomto rozhodnutí. Inštitút núteného výkonu takéhoto rozhodnutia možno uplatniť vtedy, keď nie je zo strany povinného oprávnenému poskytnuté priznané plnenie riadne a včas, teda vo výške a v lehote určenej vykonávaným rozhodnutím. Z ust. § 48 ods. 2 Exekučného poriadku jednoznačne vyplýva, že exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať plnenie z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nespĺnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Pokiaľ si potom povinná svoju povinnosť voči oprávnenému nespĺnila tak, ako jej to ukladá predložený exekučný titul, oprávnený má zákonom priznanú možnosť domáhať sa jeho núteného výkonu. Povinná v konaní ani netvrdila, že by si voči oprávnenému svoju súdom určenú povinnosť splnila. Aj sťažnostný súd potom dospel k záveru, že exekúcia sa začala dôvodne.

21. Porovnaním výroku exekučného titulu a vydaného poverenia je zřejmé, že oprávnený sa voči povinnej domáha vymoženia len toho, čo mu priznáva vykonateľné súdne rozhodnutie, pričom súd zdôrazňuje, že vecná legitímácia oprávneného a povinného ako aj ich označenie plne korešponduje s predloženým exekučným titulom. Ani sťažnostný súd potom nemal žiadne pochybnosti o aktívnej vecnej legitímácii oprávneného (vykonávané rozhodnutie mu priznáva právo na vymáhané plnenie) a pasívnej vecnej legitímácii povinnej (vykonáva rozhodnutie jej ukladá vymáhanú povinnosť plniť) zdôrazňujúc, že je obsahom vykonávaného rozhodnutia viazaný a je povinný z neho vychádzať. Týmto okolnostiam musí zodpovedať aj miera ochrany, ktorú môže exekučný súd poskytnúť povinnej, ktorá (ako už bolo súdom vysvetlené v predchádzajúcom výklade) je limitovaná práve tým, že si dobrovoľne a riadne nespĺnila to, čo jej bolo exekučným titulom uložené. Súd preto dospel k záveru, že exekučné konanie je vedené dôvodne a je to práve povinná, ktorá svojím správaním, resp. neplnením uloženej povinnosti riadne a včas, zapríčinila túto fázu konania.

22. Úlohou exekučného súdu je rozhodovať o zastavení exekúcie len v prípadoch existencie skutočností, pre ktoré je exekúcia neprípustná (§ 61k ods. 1 Exekučného poriadku). Z povahy exekučného konania vyplýva, že musí ísť o také skutočnosti (pokiaľ logicky porovnáme jednotlivé dôvody zastavenia exekúcie zo strany súdu), pre ktoré je ďalší výkon exekúcie spôsobilý založiť kolíziu s procesnými zásadami, ktoré môžu mať podklad v práve hmotnom, na ktorých je exekúcia ako procesný inštitút vybudovaná, alebo sú protichodné vo vzťahu k účelu, ktorý sa exekúciou sleduje, a to je zaistenie efektívneho splnenia povinnosti priznanej exekučným titulom.

23. Na podklade tohto výkladu je zřejmé, že ani prípadná zřejmá nesprávnosť v označení oprávneného v upovedomení o začatí exekúcie zo dňa 03.03.2020, na viac neskôr opravená prostredníctvom vydaného Upovedomenia o začatí exekúcie - oprava zrejmej nesprávnosti 114EX 105/20-17 Zk zo dňa 25.03.2020, nemá charakter takej skutočnosti, ktorá by v danom prípade zakladala neprípustnosť exekúcie, keďže ako už bolo uvedené vyššie, všetky zákonné podmienky vedenia exekúcie na majetok povinnej na podklade predloženého exekučného titulu boli splnené. Exekučná činnosť vykonávaná súdnym exekútorom je proces duševnej činnosti, ktorého výsledkom je navonok prejavovaný individuálny

právny akt súdneho exekútora. Pri takomto procese nie je možné predpokladať absolútnu neomylnosť osôb zúčastnených na príprave a tvorbe jeho vonkajšej podoby. Ani pri vyhotovení upovedomenia o začatí exekúcie podľa § 61 a nasl. Exekučného poriadku sa súdny exekútor nemusí vyhnúť chybám v písaní, či iným zrejým nesprávnostiam. Zistené nesprávnosti v upovedomení o začatí exekúcie je súdny exekútor povinný odstrániť vydaním oprávneného upovedomenia podľa § 200 Exekučného poriadku v spojení s § 224 CSP per analogiam. V posudzovanom prípade súdny exekútor vyššie popísaným postupom svoje pochybenie napravil, keď dňa 25.03.2020 vydal Upovedomenie o začatí exekúcie - oprava zrejmej nesprávnosti 114EX 105/20-17 Zk, ktoré bolo povinnej doručené dňa 30. 03. 2020 postupom podľa § 61b ods. 1 Exekučného poriadku. Z intencií názvu tohto aktu súdneho exekútora vyplýva, že exekútor ním len upovedomuje povinného o začatí exekúcie, ktorá začína už doručením poverenia na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi (§ 57 ods. 1 Exekučného poriadku), pričom v poverení na vykonanie exekúcie bol oprávnený označený správne, teda tak, ako to vyplýva aj z predloženého exekučného titulu. Prípadné zrejme nesprávnosti v upovedomení o začatí exekúcie preto nie sú pre posudzovanie prípustnosti vedenia exekúcie v časti nároku oprávneného priznaného exekučným titulom nijako významné, keďže sa nejedná o skutočnosti, ktoré by bránili vymáhateľnosti exekučného titulu a nedosahujú preto intenzitu skutočností predpokladaných v ust. § 61 k ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku, ktoré vedú k zastaveniu exekúcie.

24. Súd nemohol súhlasiť ani s tvrdením povinnej, že nesprávne údaje o oprávnenom v upovedomení o začatí exekúcie spôsobujú závažný nedostatok exekučného titulu, na schopnosť exekučného titulu tvoriť zákonný podklad pre vedenie exekúcie nemôže mať toto pochybenie súdneho exekútora žiaden vplyv. Do právoplatného súdneho rozhodnutia môže byť zasiahnuté len súdom v konaní o mimoriadnych opravných prostriedkoch. Chyba v právnom akte súdneho exekútora, ktorým informuje povinnú o začatí exekúcie, preto vady exekučného titulu založiť nemôže. Opačným výkladom by súd dospel k absurdnému záveru, kedy by len v dôsledku akejkoľvek formálnej chyby súdneho exekútora (prípadne jeho administratívneho pracovníka) pri vydaní upovedomenia o začatí exekúcie zbavil natrvalo povinnú jej povinnosti splniť si voči oprávnenému svoj záväzok z exekučného titulu, čo je v priamom rozpore s účelom exekučného konania. Ani samotná povinná súdu nezrejmla, aký vplyv má podľa jej názoru pochybenie súdneho exekútora pri označení účastníkov konania v upovedomení o začatí exekúcie vplyv na prípustnosť exekúcie. K tvrdeniam povinnej v podanej sťažnosti súd preto vo všeobecnosti dodáva, že posudzovanie opodstatnenosti podanej sťažnosti nie je ovládané revíznou zásadou, ktorá by z úradnej povinnosti zaväzovala súd k aktívnemu vyhľadávaniu všetkých relevantných skutkových okolností a dôkazov, na ktorých základe by bolo možné prijať záver o jej dôvodnosti. Sťažovateľ je povinný odôvodnenosť podanej sťažnosti aspoň obsahovo tvrdiť a toto tvrdenie oprieť o presvedčivé argumenty s príslušnou relevanciou vo vzťahu k posudzovaniu podmienok prípustnosti exekúcie. Samotné ničím nepodložené všeobecné tvrdenia povinnej nesúvisiace s posudzovaním zákonnosti vedenej exekúcie v tomto konkrétnom prípade bez ďalšieho dôvodnosť podanej sťažnosti založiť nemohli. Tejto obrane povinnej preto ani sťažnostný súd nemohol pripísať žiadnu relevanciu. Súd záverom dodáva, že podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa súdy stotožnili s jej právnymi názormi a predstavami, preberali a riadili sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodli v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom, či dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia namietaných skutočností (porovnaj rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

25. V exekučnom konaní sa rozhoduje spravidla bez nariadenia pojednávania, resp. bez výsluchu účastníkov konania (§ 61l ods. 2, § 202 ods. 1 Exekučného poriadku) a vo veci súd nariadi pojednávanie, len ak to považuje za nevyhnutné. Rozumnému a praktickému exekučnému režimu zodpovedá zásada, že pokiaľ nie je v konaní nutné vykonať dokazovanie, súd zásadne pojednávanie nenariaďuje. Rozhodovacia činnosť súdu v danom prípade spočívala v právnom posúdení veci a súd rozhodoval výhradne na základe tvrdení účastníkov konania a obsahu spisu, ktoré poskytli kompletný a ucelený podklad pre spravodlivé rozhodnutie. Z uvedených dôvodov súd o podanej sťažnosti rozhodoval bez nariadenia pojednávania.

26. Na základe zistených skutočností súd dospel k záveru, že povinná ani v konaní o sťažnosti neuviedla a nepreukázala žiadne skutočnosti odôvodňujúce v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku právny záver o zániku vymáhaného nároku, o zrušení exekučného titulu, ani o skutočnostiach brániacich vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom neexistuje ani dôvod zastavenia exekúcie podľa osobitného predpisu. Preskúmané rozhodnutie, ktorým súd zamietol návrh povinnej na zastavenie exekúcie, je preto vecne správne. Z uvedených dôvodov súd postupom bez nariadenia pojednávania sťažnosť povinnej podľa § 250 ods. 1 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku ako nedôvodnú zamietol (I. výroková veta rozhodnutia).

27. Oprávnený si voči povinnej uplatnil aj nárok na náhradu trov exekučného konania vo výške 111,14 EUR

28. Podľa § 61l ods. 3 veta prvá Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

29. Podľa § 195 Exekučného poriadku, trovami exekučného konania sú trovy exekútora, trovy účastníkov exekučného konania a trovy štátu.

30. Podľa § 255 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

31. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

32. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

33. V ustanovení § 255 CSP sa ako kritérium priznania náhrady trov konania premieta zásada úspechu vo veci (zásada zodpovednosti za výsledok sporu). Oprávnený bol v tomto konaní úspešný (súd v napadnutom rozhodnutí návrh povinnej na zastavenie exekúcie zamietol a zamietol aj sťažnosť povinnej proti tomuto rozhodnutiu), voči povinnej mu tak vznikol nárok na náhradu účelne vynaložených trov v podobe výdavkov na zastupovanie v exekučnom konaní, ktoré vynaložil v súvislosti s návrhom povinnej na zastavenie exekúcie (§ 199d ods. 1 Exekučného poriadku). V zmysle § 61l ods. 3 veta prvá Exekučného poriadku, exekučný súd rozhoduje o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky. Výdavky na zastupovanie oprávneného v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinnej na zastavenie exekúcie pozostávajú z trov právneho zastúpenia v sume 111,14 EUR s DPH za dva úkony právnej služby - vyjadrenie k návrhu povinnej na zastavenie exekúcie zo dňa 23.03.2020 a vyjadrenie k sťažnosti povinnej zo dňa 22.06.2020 po 35,69 EUR, t.j. 71,38 EUR, k tomu dvakrát režijný paušál vo výške 10,62 EUR, spolu 21,24 EUR a 20% DPH (keďže právny zástupca oprávneného je platcom DPH) v sume 18,52 EUR, ako si ich aj správne vyčíslil oprávnený. Náhradu trov právneho zastúpenia súd oprávnenému v druhej výrokovej vete tohto rozhodnutia priznal v sume 111,14 EUR podľa § 1 ods. 3, § 9 ods. 1, § 10 ods. 1, § 13a ods. 2 písm. c) per analogiam, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov, pričom vychádzal z tarifnej hodnoty veci 1647,82 EUR (§ 10 ods. 2 cit. vyhlášky). Sťažnostný súd rozhodol o trovách konania o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie ako aj o trovách konania o sťažnosti (ktoré konania prebiehajú na rovnakom stupni a tvoria jednotu), v tomto rozhodnutí s odkazom na čl. 17 CSP, keďže v preskúmanom rozhodnutí výrok o trovách konania absentuje. Súd bude postupovať v súlade s § 199d Exekučného poriadku a vydá dodatok k povereniu na vykonanie exekúcie, na podklade ktorého budú tieto trovy v prospech oprávneného voči povinnej vymáhané v tomto exekučnom konaní. Z uvedených dôvodov súd neurčil ako prijímateľa náhrady trov advokáta (§ 263 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu súdu o sťažnosti (výrok I.) a proti rozhodnutiu súdu o trovách konania vrátane ich výšky (výrok II.) odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku, § 355 ods. 2 CSP).

Proti rozhodnutiu súdu o sťažnosti (výrok I.) a proti rozhodnutiu súdu o trovách konania vrátane ich výšky (výrok II.) dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).